

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D. a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobkyně: **O. H. n. M.**
sídlem n.. O. 46, X H. n. M.
zastoupené advokátem JUDr. Michalem Filoušem
sídlem Ostravská 16, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 417/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2016, č. j. 9725/16/5000-10470-708749,
ve věci porušení rozpočtové kázně,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

A. Vymezení věci

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“), a to platební výměr č. 475/2015 ze dne 16. 7. 2015, č. j. 1336332/15/3100-31471-804491.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

2. Uvedeným platebním výměrem byl správcem daně žalobkyni vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně dle § 44a odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. c) a odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) (dále jen „rozpočtová pravidla“) do Národního fondu (dále jen „NF“) ve výši 51.066 Kč s odůvodněním, že při kontrole skutečností rozhodných pro stanovení odvodu bylo zjištěno neoprávněné použití prostředků poskytnutých Ministerstvem životního prostředí ČR (dále jen „MŽP“) dle Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. 115D242001583 ze dne 2. 10. 2013 na akci CZ.1.02/4.1.00/12.15341 Zavedení separace a svozu bioodpadů v obci Horka nad Moravou (dále jen „Rozhodnutí“) tím, že daňový subjekt použil část dotace na nezpůsobilé výdaje (odvod 48.959,97 Kč) a nepostupoval při zadávání veřejné zakázky v souladu s Pravidly pro zadávání zakázek stanovenými v čl. 7 Směrnice MŽP č. 12/2012 (odvod 2.105,44 Kč), přičemž podrobné zjištění je uvedené ve zprávě o daňové kontrole.
3. K odvolání žalobkyně žalovaný potvrdil uvedené rozhodnutí správce daně s tím, že při vydání uvedeného rozhodnutí správce daně postupoval dle § 147 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „d. ř.“) a zpráva o daňové kontrole tvoří součást uvedeného rozhodnutí, neboť pouze v ní jsou uvedeny důvody, které našly odraz ve výroku rozhodnutí správce daně a z ní eventuálně daňový subjekt čerpá podklady pro svoji budoucí obranu v odvolacím či jiném řízení. Dále žalovaný uzavřel, že kontrolní zjištění jsou uvedena na str. 3 až 6 zprávy s tím, že nejdříve správce daně uvedl zjištění, že žalobkyně neuveřejnila výši skutečné ceny za plnění veřejné zakázky nejpozději do 90 dnů od splnění smlouvy na profilu zadavatele, přičemž výše porušení rozpočtové kázně byla správcem daně stanovena ve výši částky dotace použité na financování veřejné zakázky dotčené poručením povinností, tj. ve výši 2.476.991 Kč a odvod v takovém případě činí částku 2.105,44 Kč ($2.476.991 \text{ Kč} \times 85 \% \times 0,1 \% \text{ sankce}$), přičemž správce daně zvážil ve zprávě o daňové kontrole uvedené okolnosti konkrétního porušení, přičemž vycházel z principu proporcionality mezi závažností porušení a výší za něj předepsaného odvodu a stanovil výši odvodu na spodní hranici procentního rozmezí uvedeného v tabulce Rozhodnutí, když přihlédl ke skutečnosti, že nedošlo k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť uvedená porušení zákona neměla vliv na výsledek výběrového řízení a neměla vliv na naplnění účelu poskytnuté dotace. Dle žalobce zákonodárce jasně stanovil, jaké informace či dokumenty, jakým způsobem a v jakých lhůtách jsou zadavatelé povinni uveřejňovat a i nedodržení zákonem stanovené lhůty má za následek porušení zákona o veřejných zakázkách a nic na tom nemění ani skutečnost, že informace byla dodatečně uveřejněna. Žalobkyně dále zahrnula do způsobilých nákladů projektu i duplicitní náklady za zpracování zadávací dokumentace, když při daňové kontrole správce daně zjistil, že žalobkyně uzavřela mandátní smlouvu č. 21/2013 dne 8. 3. 2013 se společností IDIZ CZ s. r. o. jejímž předmětem bylo *komplexní organizační a věcné zajištění veřejné zakázky podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách pod názvem „Zavedení separace a svozu bioodpadů v obci Horka nad Moravou*, včetně zpracování zadávací dokumentace (bod II. 8. smlouvy) s tím, že dne 9. 5. 2013 žalobkyně uzavřela smlouvu o dílo č. 6/2013 s Ing. M. T., jejímž předmětem bylo *zpracování dokumentace pro výběr dodavatele včetně všech příloh a její finalizace k dotačnímu projektu z Operačního programu Životní prostředí: „Zavedení Zavedení separace a svozu bioodpadů v obci Horka nad Moravou“*. Vzhledem k tomu, že kompletní zadávací dokumentaci zpracovala společnost IDIZ CZ s.r.o., na základě

mandátní smlouvy, nemohly být výdaje za činnosti dle smlouvy o dílo uzavřené s Ing. M. T. uznány způsobilými výdaji projektu ve smyslu pravidel způsobilosti výdajů projektu uvedených v ustanovení Implementačního dokumentu Operačního programu Životní prostředí, neboť v případě těchto činností se jednalo o výdaje za duplicitní činnosti v rámci projektu. Žalovaný uvedl, že v Implementačním dokumentu je sice uvedeno, že za způsobilé výdaje v rámci projektové přípravy jsou považovány mj. náklady na zpracování zadávací dokumentace dle zákona o zadávání veřejných zakázek, nicméně musí se jednat podle podmínek Rozhodnutí a do způsobilých nákladů tak nelze zahrnout výše uvedené náklady za duplicitní náklady za zpracování zadávací dokumentace Ing. M. T.. Žalovaný dále uvedl, že nezpůsobilé výdaje projektu činí 4 715,45 Kč, tzn. že do způsobilých nákladů projektu mohl žalobce zahrnout pouze náklady ve výši 57.599,55 Kč (výše nákladů na základě faktury Ing. M. T. 62.315 Kč – nezpůsobilé výdaje projektu 4.715 Kč = 57.599,55 Kč) a tato částka se tak stala nezpůsobilými výdaji. Celková částka odvodu je pak s ohledem na oddíl B a C odst. 3 Rozhodnutí 100 % celkové částky dotace, když z prostředků státního rozpočtu bylo poskytnuto 85 % dotace, tedy 85 % z částky 57.599,55 Kč činí 48.959,61 Kč. Dále žalovaný uvedl, že na dotaci není právní nárok a její poskytnutí je de facto dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami zavazujícími jejího příjemce a ten je tedy proto povinen při nakládání s těmito prostředky dodržovat zákonné podmínky a také podmínky obsažené v Rozhodnutí - viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 9 As 220/2014–34 dostupný na www.nssoud.cz, tj. za dodržení všech podmínek dotací jsou odpovědní výlučně příjemci dotací.

B. Žaloba

4. Žalobkyně v žalobě namítala následující.

[a] Žalovaný nezpůsobilost výdaje dovozuje z ustanovení Implementačního dokumentu Operačního programu Životní prostředí, v jehož oddíle 5 – Způsobilé výdaje jsou stanovena pravidla pro stanovení způsobilosti výdajů (zejména část 5.1). Dle žalobkyně dikce ustanovení o obecných pravidlech pro určení způsobilých výdajů „zpracování dokumentace pro výběr dodavatele vč. příloh a její finalizace k dotačnímu projektu“, jež je předmětem smlouvy s Ing. T., jakožto nezpůsobilý výdaj nestanoví a žalobkyně i přes obecnost dikce těchto ustanovení neshledává důvod, proč nespadá pod zadávací dokumentaci dle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách v platném znění včetně organizace zadávacího řízení (a odkázala na rozhodnutí NSS ze dne 25. 6. 2008, č. j. 9 Afs 1/2008–45). Dle žalobkyně žalovaný vycházel pouze z názvu příslušných smluv a neposuzoval faktické věcné plnění, které bylo na základě smluv poskytnuto a závěr o duplicitě tak nemá oporu v provedeném dokazování a ani nevyplývá ze správního spisu. Stejně tak nebylo prokázáno, že výstupy Ing. T. a spol. IDIZ CZ s. r. o. nebyly ve vzájemném propojení, a že spol. IDIZ s. r. o., nemohla výstupy zpracované Ing. T. využít, tudíž se nemohlo jednat o duplicitní plnění.

[b] Žalovaný se nevypořádal s předvídatelností v presumpci správnosti tvrzení poskytovatele dotace. Uvedla, že poskytovatelem dotace byla ujištěna, že se jedná o způsobilý výdaj a v případě, kdy poskytovatel dotace změnil svůj názor nepovažuje v právním státě za přípustné, aby orgán nadaný vrchnostenskou mocí následně „trestal“ adresáta jeho tvrzení, neboť se spletl. Ujištění ze strany poskytovatele dotace zavdalo

nezpochybnitelnou dobrou víru adresáta, přičemž i pokud by skutečně bylo zjištěno, že k porušení dotačních podmínek došlo, měl by princip předvídatelnosti a ujištění „porazit“ formalismus ohledně případného porušení dotačních podmínek. Je možné, že pokud by žalobkyni bylo poskytovatelem tvrzeno něco jiného, bylo by možno rozumně očekávat, že žalobce by tento výdaj do způsobilých výdajů nezahrnul.

C. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhol zamítnutí žaloby s tím, že napadené rozhodnutí netrpí žádnou nezákonností a k námitkám žalobce uvedl následující.

[a] Na str. 6 zprávy o daňové kontrole je uvedeno, proč se jedná o nezpůsobilý výdaj, když do způsobilých výdajů v rámci projektové přípravy jsou dle Implementačního dokumentu Operačního programu Životní prostředí mj. i náklady na zpracování zadávací dokumentace dle zákona o veřejných zakázkách, nicméně žalobkyně již zahrнула do způsobilých výdajů projektu náklady na kompletní zadávací dokumentaci zpracovanou spol. IDIZ CZ s. r. o., tudíž se duplicitní náklady Ing. T. za zadávací dokumentaci staly nezpůsobilými.

[b] Poskytovatel dotace není oprávněn provádět kontrolu podle daňového řádu, k tomu je oprávněn pouze orgán finanční správy a odkázal na rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012–38.

D. Obsah správního spisu

6. Dne 2. 10. 2013 vydalo MŽP Rozhodnutí o poskytnutí dotace, č. j. 115D242001583/2, identifikační číslo EDS: 115D242001583, identifikační číslo EIS: reg. č. IS SFŽP 12137004 na akci „CZ.1.02/4.1.00/12.15341 Zavedení separace a svozu bioodpadů v obci Horka nad Moravou“, kterým bylo rozhodnuto o poskytnutí dotace žalobkyni, a to do max. výše 90 % celkových způsobilých výdajů, tedy do částky 2.340.756,46 Kč s tím, že finanční rámec projektu předpokládal financování projektu v investiční části z 85 % z dotace z Fondu soudržnosti (dále jen „FS“) v částce 2.105.442,34 Kč, z 5 % z SFŽP ve výši 123.849,52 Kč a ve zbylém rozsahu (247.699,14 Kč) z vlastních zdrojů žalobkyně s tím, že v neinvestiční části projektu předpokládalo rozhodnutí z 85 % dotace z FS ve výši 105.272,12 Kč, 5 % z SFŽP ve výši 6.192,48 Kč a ze zdrojů žadatele ve výši 12.384,95 Kč, to vše při nezpůsobilých výdajích ve výši 4.715,45 Kč. Rozhodnutí stanovilo podmínky poskytnutí dotace, mj. v čl. B. 1. a) stanovilo povinnost žalobkyně poskytnuté finanční prostředky použít výhradně k stanovenému účelu (způsobilé, oprávněné, účelné, nezbytné, skutečně vynaložené a řádně vykázané výdaje), přičemž při porušení této povinnosti bylo sankcionováno odvodem ve výši 100 % z celkové částky dotace. V čl. B. 3. písm. a) stanovilo povinnost žalobkyni dodržovat pravidla pro zadávání zakázek stanovaná v čl. 7 směrnice MŽP č. 12/2012 a v Závazných pokynech s tím, že porušení této povinnosti bylo sankcionováno dle Přílohy č. 3 rozhodnutí, kde byl stanoven postih 0 % - 2 % částky dotace použité na financování předmětné zakázky (Příloha č. 3 rozhodnutí – tabulky postihů – postihy u zakázek, kdy se na příjemce ve vztahu ke konkrétní zakázce vztahuje postup dle zákona o veřejných zakázkách – porušení jiných povinností týkajících se uveřejňování – marginální porušení (např. neuveřejnění oznámení o uzavření smlouvy)).
7. Dále žalobkyně uzavřela se SFŽP písemnou smlouvu č. 12137004 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

ze dne 11. 10. 2013 (dále jen „Smlouva“), na základě které byla žalobkyni poskytnuta dotace ve výši 130.042 Kč pro akci „Zavedení separace a svozu bioodpadů v obci Horka nad Moravou“, a to na spolufinancování projektu s tím, že dotace představuje 5 % způsobilých výdajů, které činí 2.600.840,55 Kč. V čl. III. odst. 6., pododst. A písm. a) Smlouva stanovila povinnost žalobkyně poskytnuté finanční prostředky použít výhradně ke stanovenému účelu (způsobilé, oprávněné, účelné, nezbytné, skutečně vynaložené a řádně prokázané výdaje). V čl. III. odst. 6., pododst. C písm. a) Smlouva stanovila povinnost žalobkyně dodržovat pravidla pro zadávání zakázek stanovená v čl. 7 směrnice MŽP č. 12/2012. Smlouva v čl. V. odst. 11. současně stanovila právo SFŽP v případě, že žalobkyně nesplní některý ze závazků stanovených smlouvou, od žalobkyně požadovat zálohově poskytnutou dotaci či její část, přičemž při stanovení konkrétní částky SFŽP zohlední zejména míru (rozsah) neplnění daného závazku a dopad na plnění základního účelu akce.

8. Na základě podnětu poskytovatele byla u žalobkyně zahájena dne 16. 3. 2015 správcem daně daňová kontrola ve věci zjištění skutečností rozhodných pro správné zjištění a stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle zákona o rozpočtových pravidlech u prostředků poskytnutých MŽP a SFŽP. V průběhu daňové kontroly žalobkyně mj. předložena smlouva o dílo č. 6/2013 ze dne 9. 5. 2013, technická specifikace na dodávku nosiče kontejnerů vč. nástavby, kontejnerů a nádob na separovaný odpad, faktura č. 39/2013 a výpis z běžného účtu žalobkyně č. 1801733399/0800 za období 1. 10. 2013, ze kterých se podává, že 9. 5. 2013 byla mezi žalobkyní a Ing. M. T. uzavřena písemná smlouva, na základě které se Ing. T. zavázal pro žalobkyni provést a předat dokumentaci pro výběr dodavatele vč. příloh a její finalizace k dotačnímu projektu z operačního programu Životní prostředí: Zavedení separace a svozu bioodpadů v obci Horka nad Moravou za cenu 51.500 Kč bez DPH s tím, že tato technická specifikace byla žalobkyni předána, Ing. T. vystavil za provedené dílo žalobkyni fakturu, kterou vyúčtoval částku 62.315 Kč (51.500 Kč + 10.815 Kč DPH), jež byla žalobkyní zaplacená. Z mandátní smlouvy č. 21/2013 uzavřené dne 8. 3. 2013 mezi žalobkyní a spol. IDIZ CZ s. r. o. se podává, že spol. IDIZ CZ s. r. o. měla pro žalobkyni provést komplexní organizační a věcné zajištění zadání veřejné zakázky podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách na zakázce Zavedení separace a svozu bioodpadů v obci Horka nad Moravou, a to komplexní zabezpečení přípravy veřejné zakázky, vyhlášení veřejné zakázky, průběhu veřejné zakázky, vyhodnocení nabídek a uveřejnění výsledku zadání veřejné zakázky vč. kompletace zadávací dokumentace a zpracování všech dokumentů spojených se zadáním veřejné zakázky (mj. zpracování textové části zadávací dokumentace). Emailem ze dne 16. 12. 2014 bylo sděleno žalobkyni pracovníci SFŽP, že výdaje vynaložené na zpracování zadávací dokumentace na základě smlouvy o dílo jsou způsobilými výdaji. Ve správním spise je dále založen Implementační dokument Operační program Životní prostředí, kde v části 5.1. Obecná pravidla – projektová příprava je mj. uvedeno, že způsobilými výdaji jsou výdaje na zadávací dokumentaci dle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění (pouze zadávací dokumentace na realizaci daného opatření, nikoliv na přípravu projektu a odborný dozor či správce stavby), včetně organizace zadávacího řízení. Dále se zde nachází Směrnice MŽP č. 12/2012.
9. Žalobkyně byla s výsledkem kontrolního zjištění seznámena dne 4. 6. 2015, o čemž byl sepsán protokol o seznámení daňového subjektu s kontrolním zjištěním č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

735978/15/3100-31471-807680 s tím, že podáním ze dne 18. 6. 2015 žalobkyně sdělila správci daně, že se k výsledku kontrolního zjištění nebude vyjadřovat. Dne 22. 6. 2015 byla projednána Zpráva o daňové kontrole č. j. 735490/15/3100-31471-807680, čímž byla ukončena daňová kontrola, výhrady vzneseny nebyly.

10. Ve zprávě o daňové kontrole správce daně vytkl dvě zjištění porušení rozpočtové kázně.

Neuveřejnění na portfoliu zadavatele výši skutečně uhrazené ceny veřejné zakázky ve lhůtě 90 dnů od splnění smlouvy, když žalobkyně uhradila dle kupní smlouvy fakturu ve výši 2.476.991 Kč dne 30. 8. 2013, což následně napravil s tím, že dle správce daně došlo k porušení části B.3. písm. a) podmínek rozhodnutí a části III.6.C. a) Smlouvy a žalobkyně neoprávněně použila prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu a FS ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, přičemž uvedené pochybení nemělo vliv na průběh zadávacího řízení ani na výběr nejvhodnější nabídky, jedná se o marginální porušení povinností a stanovil výši odvodu u prostředků z FS ve výši 2.105,44 Kč (0,1 % z částky 2.105.442,35 Kč představující 85 % z částky 2.476.991 Kč) a u prostředků z SFŽP ve výši 30.962,38 Kč dle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel, tj. ve výši porušení rozpočtové kázně, kdy porušení se vztahuje k celému objemu veřejné zakázky. Ve vztahu ke Smlouvě správce daně na str. 4 poslední odstavec zprávy uvedl, co vše vzal v úvahu při stanovení odvodu.

Zahrnutí výdaje ve výši 57.599,95 Kč na projektovou přípravu provedenou Ing. T. do způsobilých výdajů, neboť výběrové řízení včetně zadávací dokumentace komplexně provedla spol. IDIZ CZ s. r. o. na základě mandátní smlouvy a v případě Ing. T. se tak jedná o duplicitní plnění, když úhradou tohoto výdaje žalobkyně porušila část B.1. písm. a) rozhodnutí a zároveň část III.6.A. písm. a) Smlouvy a neoprávněně použila prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu a EU ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel a stanovil výši odvodu u prostředků z FS ve výši 48.959,61 Kč (85 % z 57.599,55 Kč) a u prostředků ze SFŽP ve výši 2.879,97 Kč (5 % z 57.599,55 Kč) dle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel s tím, že podmínka daná v části III.6.A. písm. a) Smlouvy není ve Smlouvě stanovena jako podmínka, jejíž porušení bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším než kolik činí celková výše dotace.

E. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
12. Podle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel (účinných do 19. 2. 2015) pro účely tohoto zákona se rozumí jinými peněžními prostředky státu peněžní prostředky státních finančních aktiv, příspěvkových organizací, státních fondů a fondů organizačních složek státu.
13. Podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel (účinných do 19. 2. 2015) porušením rozpočtové kázně se rozumí neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.

14. Podle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel (účinných do 19. 2. 2015) odvod za porušení rozpočtové kázně činí v ostatních případech částku, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň.
15. Krajský soud posoudil napadené rozhodnutí právní úpravou rozpočtových pravidel účinných do 19. 2. 2015, a to s ohledem na Čl. II Přejímané ustanovení zák. č. 25/2015 Sb., neboť se jedná o právní vztahy vzniklé z rozhodnutí o poskytnutí dotace vydaných přede dnem 1. 1. 2015.
16. Podle § 147 odst. 4 d. ř. (ve znění účinném ke dni rozhodnutí žalovaného) dojde-li ke stanovení daně výlučně na základě výsledku daňové kontroly, popřípadě výsledku postupu k odstranění pochybností, považuje se za odůvodnění zpráva o daňové kontrole, popřípadě protokol o projednání výsledku postupu k odstranění pochybností.
17. Podle § 147a odst. 1 písm. b) zák. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách (ve znění do 31. 12. 2013) veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky.
18. Podle § 147a odst. 3 věta první zák. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách (ve znění do 31. 12. 2013) výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky podle odstavce 1 písm. b) uveřejní veřejný zadavatel nejpozději do 90 dnů od splnění smlouvy.
19. Předně považuje krajský soud za vhodné zrekapitulovat, že žalobkyni byla poskytnuta dotace ze dvou zdrojů, jednak ze státního rozpočtu v rozsahu 85 % předpokládaných nákladů a dále ze SFŽP v rozsahu 5 % předpokládaných nákladů. Zbylých 10 % si hradila žalobkyně z vlastních zdrojů. Z částky zaplacené žalobkyní ve výši 2.476.991 Kč představuje dotace ze státního rozpočtu částku 2.105.442,35 Kč a ze SFŽP částku 123.849,55 Kč. Současně žalobkyni nebyly uznány za způsobilé výdaje ve výši 57.599,55 Kč představující část ceny zaplacené žalobkyní Ing. T. za zpracování zadávací dokumentace s tím, že 85 % z této částky představuje 48.959,61 Kč a 5 % představuje 2.879,97 Kč. V posuzované věci bylo správcem daně rozhodnuto o odvodu do Národního fondu ve výši zaok. 51.066 Kč představující částku 48.959,61 Kč (nezpůsobilé výdaje) a částku 2.105,44 Kč (neuveřejnění výše skutečné ceny). Žalobkyně své žalobní námitky směřovala toliko do otázky způsobilosti výdajů na činnost Ing. T. v rámci dotované akce, tedy brojila fakticky jen proti části odvodu ve výši 48.959,61 Kč.
20. Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách upravoval ve svém § 44 institut zadávací dokumentace. Zadávací dokumentací dle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách bylo třeba rozumět soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky (§ 44 odst. 1 zák. č. 137/2006 Sb.). Minimální náležitosti zadávací dokumentace pak stanovil § 44 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách, mj. musela obsahovat technické podmínky. Technickými podmínkami se v případě veřejných zakázek na dodávky nebo služby rozumělo v intencích zákona o veřejných zakázkách vymezení charakteristik a požadavků na dodávky nebo služby stanovené objektivně a jednoznačně způsobem vyjadřujícím účel využití požadovaného plnění zamýšlený zadavatelem (§ 46 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách).
21. Je tak zřejmé, že zákon o veřejných zakázkách přesně stanovil, co se rozumí zadávací dokumentací, stanovil její minimální náležitosti, tak jako stanovil způsob, jakým měly být

uvedeny technické podmínky v zadávací dokumentaci. Nelze tak přisvědčit námitce žalobkyně, že by ustanovení Implementačního dokumentu Operační program Životní prostředí, kde v části 5.1. Obecná pravidla – projektová příprava bylo mj. uvedeno, že *způsobilými výdaji jsou výdaje na zadávací dokumentaci dle zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění (pouze zadávací dokumentace na realizaci daného opatření, nikoliv na přípravu projektu a odborný dozor či správce stavby), včetně organizace zadávacího řízení*, bylo ustanovení s přílišnou obecností, neboť odkazem na konkrétní zákon, který podrobně upravoval institut zadávací dokumentace, bylo zcela jednoznačně stanoveno, co se rozumí způsobilým výdajem na zadávací dokumentaci. Ostatně správní orgány nepostavily své rozhodnutí na tom, že by bylo sporné, zda výdaj zaplacený žalobkyní Ing. T. za jeho činnost provedenou pro žalobkyni dle smlouvy o dílo ze dne 9. 5. 2013 je způsobilým výdajem dle Implementačního dokumentu, tedy zda se jedná či nejedná o zadávací dokumentaci /popř. její část), ale na závěru, že došlo k duplicitní činnosti, kdy stejnou práci měla provést dle mandátní smlouvy rovněž spol. IDIZ CZ s. r. o. (k tomu výklad níže).

22. Žalobkyně dále brojila proti závěru žalovaného, že v případě činnosti Ing. T. se jednalo o dvojí činnost. Dle mandátní smlouvy č. 21/2013 uzavřené dne 8. 3. 2013 mezi žalobkyní a spol. IDIZ CZ s. r. o. se podává, že spol. IDIZ CZ s. r. o. měla pro žalobkyni provést komplexní organizační a věcné zajištění zadání předmětné veřejné zakázky, a to komplexní zabezpečení přípravy veřejné zakázky, vyhlášení veřejné zakázky, průběhu veřejné zakázky, vyhodnocení nabídek a uveřejnění výsledku zadání veřejné zakázky vč. kompletace zadávací dokumentace a zpracování všech dokumentů spojených se zadáním veřejné zakázky (mj. zpracování textové části zadávací dokumentace). Z pojmu textová část zadávací dokumentace je logické, že se jedná o tu část zadávací dokumentace, která není částí grafickou či obrazovou. Výsledek činnosti Ing. T., tak jak je zachycen ve správním spise (listina vyhotovená Ing. T. nazvaná: „*Technická specifikace na dodávku nosiče kontejnerů vč. nástavby, kontejnerů a nádob na separovaný odpad*“), je svým obsahem technickými podmínkami veřejné zakázky, které jsou součástí textové, nikoliv grafické či obrazové části zadávací dokumentace. Tuto činnost pak měla na základě mandátní smlouvy provádět spol. IDIZ CZ s. r. o. Ze správního spisu nevyplývá (ostatně ani tak žalobkyně ve správním řízení ani v žalobě výslovně netvrdila), že by Ing. T. tuto činnost prováděl pro spol. IDIZ CZ s. r. o., což by vyloučeno nebylo. Naopak smlouva o dílo ze dne 9. 5. 2013 prokazuje, že žalobkyně vstoupila do smluvního vztahu s Ing. T. přímo, mimo smluvní vztah se spol. IDIZ CZ s. r. o.
23. Nedodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012–38, uveřejněný na www.nssoud.cz).
24. Z uvedeného tak vyplývá, že je to příjemce dotace, kdo odpovídá za dodržení podmínek, které se vážou k udělení dotace a je jeho důkazním břemenem v případě pochybností při daňové kontrole tyto pochybnosti správce daně vyvrátit.

25. Žalobkyně byla seznámena s výsledkem kontrolního zjištění správcem daně dne 4. 6. 2015, jak se podává z příslušného protokolu. V žalobkyni vyžádané lhůtě správci daně sdělila, že se k těmto výsledkům vyjadřovat nebude. Následně byla se žalobkyní projednána zpráva o daňové kontrole, jak je zachyceno v příslušném protokolu ze dne 22. 6. 2015, přičemž ani zde žalobkyně ničeho nenamítala. Bylo na žalobkyni, aby v souladu se svým důkazním břemenem navrhla důkazy k prokázání skutečnosti, že se v případě Ing. T. jednalo o způsobilý náklad, tedy že se nejednalo o duplicitní plnění, což neučinila. Ani v žalobě pak neoznačila žádný důkaz ke svému tvrzení, že se o duplicitní činnost nejednalo. Ani tuto námitku tak krajský soud za důvodnou nepovažuje.
26. Polední námitkou žalobkyně brojila proti nevypořádání se žalovaného s předvídatelností v presumpci správnosti tvrzení poskytovatele dotace v návaznosti na „ujištění“ poskytovatele dotace o uznatelnosti způsobilých nákladů vyplacených Ing. T.. Jak se podává z obsahu správního spisu e-mailem ze dne 16. 12. 2014 sdělila T. B. (projektová manažerka SFŽP) starostce žalobkyně, že tyto náklady nejsou v rozporu s Implementačním dokumentem a částka 51.500 Kč byla správně určena jako způsobilá. Uvedené sdělení bylo poskytnuto na základě žádosti starostky žalobkyně v návaznosti na výsledky veřejnoprávní kontroly. Jak se podává z podnětu MŽP ze dne 19. 2. 2015, byla provedena u žalobkyně veřejnoprávní kontrola SFŽP příjemce podpory – žalobkyně na akci „Zavedení separace a svozu bioodpadů v obci Horka nad Moravou“, přičemž v rámci kontroly bylo zjištěno porušení podmínek poskytnutí dotace, a to účtování způsobilých výdajů za plnění dle smlouvy o dílo uzavřené dne 9. 5. 2013 mezi žalobkyní a Ing. T.. Uvedený email byl tak zaslán žalobkyni až poté, co veřejnoprávní kontrola proběhla, tedy poté, co byly uvedené výdaje žalobkyní zařazeny do výdajů projektu a následně proplaceny.
27. V rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012–38 Nejvyšší správní soud dále uzavřel, že předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy. Zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy. K zásahu do zásady legitimního očekávání nedošlo ani v případě, v němž příslušný vnitrostátní orgán nemohl v okamžiku, kdy rozhodl o poskytnutí pomoci, nevědět, že příjemce nedodržel pravidla pro zadávání veřejných zakázek, neboť vybral poskytovatele pověřeného uskutečněním operace financované z této pomoci ještě před tím, než mu byla pomoc poskytnuta.
28. Nelze tak uzavřít, že by se žalobkyni dostalo takového ujištění, které by mohlo vzbudit legitimní očekávání u žalobkyně, neboť veřejnoprávní kontrolu provedl SFŽP a v rámci této kontroly zjistil uvedené pochybení a pozdější email projektového manažera tak nemohl na uvedených závěrech ničeho změnit či dokonce vzbudit u žalobkyně legitimní očekávání, že k takovému pochybení nedošlo. Navíc žalobkyně si musela být vědoma obsahu mandátní smlouvy uzavřené se spol. IDIZ s. r. o., tedy rozsahu činnosti, kterou měla uvedená společnost provést a že uvedená společnost musí zajistit pro žalobkyni též zadávací dokumentaci.

Závěr

29. S ohledem na výše uvedené považuje Krajský soud žalobu za nedůvodnou a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

F. Náklady řízení

30. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. dubna 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu